

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Brevis Et Vtilis Commentarivs In Priorem Epistolam Pauli
ad Corinthios, & in aliquot capita secundæ**

Melanchthon, Philipp

Vitebergæ, 1561

VD16 M 2618

De Dicto. Erunt duo in carnem vnam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36296

I. EPISTOLA AD

vagas libidines prohibuit, & horribiliter eis irascitur. Ideo cum persona iam propria Dei esse debeat, non faciat libidinum confusiones, spreto ordine Dei, sicut fecerunt Nero, Ptolemæi, & ingens multitudo hominum,

Erit autem magis dilucida lectio Pauli, Si $\sigma\omega\mu\alpha$ intelligas de Persona, ut olim loquebantur Græci, Et uult Paulus de u. su ordinato personæ loqui.

Fundamentum autem dissimilitudinis de cibis & de uago concubitu, hoc est, quod ea, quæ sunt Legis moralis, affirmat esse necessaria, quia Lex moralis est ipsa lex æterna in mente diuina, & uoluntas Spiritus sancti, qui obedientiam inchoat similem uoluntati diuinæ, ut supra dixi. Pugnat autem horribiliter cum uoluntate Dei, libidinum confusio.

DE DICTO.

Erunt duo in carnem unam.

EX dicto Genesis: Erunt duo in carnem unam, sumit Paulus argumentum à similitudine, quod postea recitabo.
Necesse

Necesse est enim prius teneri propriam & nativam sententiam eius dicti, quod multi indocti putant ociosè positum esse, quasi tantum hoc dicat, quod omnibus notum est, ita conditam esse naturam hominum, ut ex Maris & Fœminæ coniunctione genus humanum propagandum sit. Et si autem eam sententiam complectitur etiam illa brevis Concio, tamen simul continet præcepta de modo generationis, hoc est, Sancit Leges de Coniugio & prohibitione vagarum libidinum, & veram integram & eruditam definitionem Coniugij proponit.

Cum enim præcipit iungi marem & fœminam, prohibet alias commixtiones, cum hoc ordine naturæ pugnantes.

Cum ait: D V O, prohibet vagas libidines. Vnum marem vult alligatum esse ad unam fœminam, & unam fœminam vult alligatam esse ad unum marem. Talis fuit prima naturæ institutio, à qua postea aliquantulum discessit humana infirmitas, tolerante Deo, quando recepta est πολυγαμία, ita tamen, ut uni viro adiungerentur plures mulieres, non uni mulieri plures viri.

Postremo vult etiam coniunctionem
illam

I. EPISTOLA AD

illam maris & foeminae perpetuam & indissolubilem esse, cum ait: Erunt in carnem unam, id est, inseparabiliter iuncti. Vnitas enim significat Vinculum perpetuae coniunctionis, & prohibet diortia, qualia nunc sunt Turcica, & fuerunt olim omnium ferè gentium, imò & Iudæorum. Sed tamen & Moyses aliquantulum laxavit hanc particulam, tolerante Deo, propter ingentem infirmitatem hominum post lapsum. Nam hæc Lex in Genesi descriptio est pulcherrimæ societatis, qualis in natura integra fuisset, & esse debebat. Et Christus Ecclesiam de hac prima forma commonefacit Matth: 19., ut postea dicemus in capite septimo.

Nihil affingo concioni illi in Genesi, sed hæc sententia, quam recitavi, uera, simplex, & propria est eius loci, quam si quis considerabit, intelliget illud dictum non ociosè positum esse, sed de rebus maximis concionari, & hinc extrui definitionem Coniugij, quam in capite septimo recitabimus.

Nunc intellecta nativa sententia, consideretur argumentum Pauli, qui transfert dictum Genesim ad Coniugium spirituale

tuale Filij Dei & Ecclesiæ, ut facit etiam in Epistola ad Ephesios: Iuncti estis Filio Dei, & facti membra eius. Ergo non sitis membra scortorum uagantia & aberrantia à FILIO DEI. Maritus & Coniunx possunt esse membra Filij Dei simul, quia ea coniunctio approbata est à Deo. Et coniuges ambo possunt esse membra Filij Dei, imo sunt uelut unum membrum. Nec aberrat nec auellitur à Filio Dei maritus, habens consuetudinem cū coniuge, quia ea consuetudo est approbata à Deo, & non rumpit unitatem: Sed cum uagatur libido contra præceptum Dei, tunc auellitur persona à Filio Dei, & polluitur, & fit membrum scorti & organum Diaboli, sicut Nero aut Ptolemæi horribiliter uagantur.

Ex hac enarratione utcunq; intelligi potest, quomodo Paulus transtulerit dictū in Genesi ad spirituale coniugium. Videtur autem obscura rudī lectori accommodatio, quam recensui. Sed tamen si quis eam attentè considerabit, agnoscat Paulum hoc uoluisse, quod recitauī. Vult enim in summa, ordinem à Deo constitutum non conturbandum esse. Hic est ordo, ut

L EPISTOLA AD

do, ut coniuges, qui sunt membra Christi, non uagentur libidinibus, quod cum faciunt, desinunt esse membra Christi, & fiunt membra polluta scortorum & organa Diaboli.

Nec ex dicto Genesis omnes particule congruunt ad Pauli argumentum. Nam particula VNVM propriè intellecta, ut in Genesis, non congruit, scilicet de Inseparabilitate. Sed altera particula congruit de commixtione. Antonius fit caro Cleopatæ. Hic non manet illa Vnitas ordinata, de qua loquitur Genesis.

ὁδὲ πορνείῳ, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα
ἁμαρτάνει.

Fornicans in proprium corpus peccat.

Exaggerat delictum ex obiecto. Plus peccat Cato, sese interficiens, quam si alium interfecisset. Ita cum omnis Scortatio polluat proprium corpus, id est, transferat ad usum alienum, contra ordinem à Deo institutum, et destruat Templum Dei in ipso, non ducatur esse leue peccatum.

Quod uerò inquit, cætera peccata extra proprium corpus fieri, id intelligatur de generibus delictorum, quæ sunt frequentiora